

Kendelse:

København, den 22. oktober 2001

J.nr. 02-0402-01-0341

K E N D E L S E

Under denne sag har landsdommer A, klaget over indklagede.

Klagen vedrører indklagedes adfærd i forbindelse med varetagelsen af en straffesag.

Klagen blev indgivet ved skrivelse af 31. januar 2001.

Sagens omstændigheder er følgende:

Indklagede var beskikket forsvarer for Z og X i forbindelse med en straffesag vedrørende økonomisk kriminalitet under en ankesag i Østre Landsret startende den 2. november 2000.

Ved retsmødet den 2. november 2000 hævdede retsformanden retten kl. 11.50 og meddelte, at retten på ny ville blive sat klokken 12.50. Indklagede mødte herefter klokken 13.05.

Sagen fortsatte ved retsmøde den 9. november 2000 klokken 10.30. Indklagede havde telefonisk meddelt til rettens personale klokken 10.20, at hun ville blive forsinket 15 minutter. Retten telefonerede klokken 11.05 forgæves til indklagede. Klokken 11.07 mødte indklagede med oplysning om, at hun havde aflyst sin universitetsundervisning, og at taxaturen til Østre Landsret havde taget længere tid end beregnet.

Retsformanden bemærkede, at indklagede også havde været forsinket efter rettens frokostpause den 2. november 2000. Han tilkendegav, at retten forventede, at man mødte rettidigt, medmindre ganske særlige omstændigheder gjorde sig gældende.

Ved retsmøde den efterfølgende dag den 10. november 2000 skulle retten sættes klokken 9.30. Indklagede var ikke mødt klokken 9.40. Indklagede havde telefonisk meddelt rettens personale, at hun denne morgen ville blive forsinket på grund af en bilkø i forbindelse med et bankrøveri ved Roskilde. Indklagede mødte klokken 10.05.

Retten blev sat klokken 10.10, og indklagede oplyste på rettens forespørgsel, at hun i god tid havde forladt sit kontor, men at hun grundet oplysninger om bilkø på motorvejen i radioen, var kørt en stor omvej for at nå frem til Østre Landsret.

Den 16. november 2000 klokken 10.30 var sagen berammet til fortsættelse. Indklagede mødte klokken 10.40.

Den 23. november 2000 klokken 10.40 blev retten på ny sat i sagen, der var berammet til klokken 10.30. Indklagede var ikke mødt, men havde telefonisk meddelt, at hun var på vej til Østre Landsret i taxa, og at hun ville blive forsinket cirka 10 minutter. Indklagede mødte i Østre Landsret klokken 10.55.

Indklagede oplyste på rettens forespørgsel, at hun eller en receptionist på hendes kontor den foregående dag havde modtaget telefonisk meddelelse fra Østre Landsret om, at en domsmand på grund af sygdom ville blive forhindret i at møde på denne dag. Indklagede oplyste endvidere, at denne oplysning havde medført, at hun var kommet i tvivl om, hvorvidt hun skulle møde i sagen. Hun havde om morgenen den 23. november 2000 i god tid fået oplyst, at hun skulle møde klokken 10.30.

Retten bemærkede, at rettens personale gav samme besked til anklager og den beskikkede forsvarer, indklagede, og at rettens telefoniske meddelelse til indklagede blev givet til denne personligt. Indklagede blev gjort bekendt med at retten forventede at indgive klage til advokatmyndighederne over hende på grund af hendes forsinkede mødetidspunkter.

Retten blev samme dag hævet klokken 12.05 med meddelelse om, at retten ville blive sat på ny klokken 13.00.

Indklagede mødte klokken 13.10. Hun oplyste i den forbindelse, at hendes armbåndsur var gået i stykker, og at hun ud fra retsbygningens ure mente at komme i rette tid.

Den 24. november 2000 fortsatte sagen med berammelsestidspunkt klokken 9.45. Der fremlagdes to enslydende telefaxmeddelelser modtaget i landsretten klokken 8.39 og 8.42 fra indklagede kontor med meddelelse om, at hun havde halsbetændelse, hvorfor hun var forhindret i at deltage i domsforhandlingen på denne dag.

Anklageren henstillede, henset til sagens hidtidige forløb, til landsretten, at indklagede blev anmodet om at fremsende lægeerklæring til dokumentation for, at hun ikke kunne møde på denne dag.

Den 11. december 2000 var sagen berammet til at fortsætte med mødetidspunkt klokken 10.30. Indklagede mødte klokken 10.45, og hun oplyste, at hun var kørt fra sit kontor klokken 9.30. I retten blev fremlagt telefaxskrivelse af 28. november 2000 modtaget i landsretten klokken 1.34, hvori det fremgik, at indklagede ikke kunne fremskaffe lægeerklæring på hendes sygdom den 24. november 2000, idet hun først var blevet bekendt med landsrettens anmodning herom den 27. november 2000, og således ikke under sygdommen havde anmodet sin læge om erklæring om sygdommen.

Retten holdt frokostpause til klokken 13.30, hvor indklagede ikke var mødt. Hun mødte klokken 13.34.

Den 14. december 2000 klokken 10.40 blev retten på ny sat i sagen. Indklagede var ikke mødt. Retsformanden oplyste, at indklagede klokken 9.50 samme dag telefonisk havde oplyst, at hun ikke kunne give møde, idet hun denne morgen var blevet kontaktet af kriminalkommissæren med oplysning om, at en gruppe unge med tilknytning til Ungdomshuset agtede at foretage en demonstration foran indklagedes private bopæl samme dag. Det er til sagen oplyst, at indklagede havde erhvervet Ungdomshuset på vegne en klient. Kriminalkommissæren havde anmodet om, at enten indklagede eller dennes ægtefælle var tilstede på ejendommen under demonstrationen. Indklagede valgte selv at være tilstede, idet det var hende demonstrationen var rettet imod. Oplysningerne blev bekræftet over for retten ved dennes telefoniske henvendelse til kriminalkommissæren.

Tiltalte Z bemærkede, at indklagede ikke havde orienteret hende herom. Hun meddelte endvidere, at hun ønskede at skifte forsvarer. Dette begrundede hun i, at indklagede gentagne gange var mødt for sent til retsmøderne, og at hun mindst to gange var faldet i søvn under retsmøderne, blandt andet under anklagerens afhøring af tiltalte, og at det havde været næsten umuligt at opnå telefonisk og personlig kontakt med indklagede.

Retten tilbagekaldte herefter begge beskikkelser i sagen.

Landsdommer A har gjort gældende, at indklagede har tilsidesat god advokatskik

ved at møde for sent om morgenen den 9., 10., 16. og 23. november 2000 og den 11. december 2000 samt efter frokostpausen den 2. og 23. november 2000 og 11. december 2000 at have mødt for sent, og

ved alene at have mødt rettidigt to gange under domsforhandlingen, hvilket var medvirkende årsag til at retten tilbagekaldte hendes beskikkelse efter tiltaltes begæring.

Indklagede har ikke besvaret Sekretariatets henvendelser trods gentagne opfordringer hertil.

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 6 medlemmer.

Advokatnævnet skal udtale:

Da indklagede ikke har svaret i sagen, lægges landsdommer A's oplysninger samt udskrifter for Østre Landsrets retsbog til grund for sagens afgørelse.

Da indklagede, trods rettens pålæg om rettidigt fremmøde, er mødt for sent til størstedelen af retsmøder i den omhandlende retssag, og da forsinkelserne ikke er uvæsentlige, findes indklagede at have tilsidesat god advokatskik.

Som følge af det anførte pålægges indklagede i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, en bøde på kr. 5.000 til Statskassen.

Denne afgørelse kan i medfør af retsplejelovens § 147 d indbringes af indklagede for Østre Landsret inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen.

P.N.V.

Bent Thrane